

Vracela ses k ránu sama prázdnou tramvají,
tvář beze jména.
Viděl jsem jak víčka únavou ti padají.
vůz tiše sténá.
Jeli jsme tou prázdnou noční devítkou.
Já měl místo v koutě s tou nejlepší vyhlídkou.
V prázdné tramvaji, snil jsem potají,
že se naši kroky setkají.

Příběh ty a já stokrát začíná, stokrát končí nedohrán.
Jiskra přeskočí, než se otočím jsem sám.

Jeden letmý úsměv, jako třepot motýlí,
pár otazníků.
Jsi to ještě ty, co viděl jsem tě před chvílí, stát na chodníku
.
Znám tě trochu jinou, se skripty v podpaží,
z pohyblivých schodů nebo z přeplněných pasáží,
z rušných perónů, ze světel neonů s ulic plných řevu klaksonů.

Příběh ty a já, stokrát začíná, stokrát končí nedohrán.
Jiskra přeskočí, než se otočím, jsem sám.

Příběh ty a já, stokrát začíná, stokrát končí nedohrán.
Jiskra přeskočí, než se otočím, jsem sám.